

mammadaba

Dzīvo Latvijas valsts mežos

Dziļi
,
dzelmē

"Latvijas valsts meži" un mammadaba gaida tevi ciemos!

Atklātās

mammadaba

Dzīvo Latvijas valsts mežos

sacensības

spiningošanā

Kaņiera ezerā **12.** maijā plkst. 04.³⁰

Lielauces ezerā **26.** maijā plkst. 04.⁰⁰

Gulbju ezerā **9.** jūnijā plkst. 04.⁰⁰

Tērvetes ūdenskrātuvē **14.** jūlijā plkst. 04.³⁰

Lielauces ezerā **11.** augustā plkst. 05.⁰⁰

Kaņiera ezerā **15.** septembrī plkst. 06.³⁰

Sacensību nolikums un informācija www.mammadaba.lv

Ar dabas bagātībām mums ir paveicies – 500 kilometru garumā mūsu zemi ieskauj jūra, vairāk nekā pusi valsts teritorijas klāj meži. Varam lepoties gan ar ziedošām pļavām, iekoptiem līdzenumiem, gan kalnainiem apvidiem, gleznainām upēm un tīriem avotiem, kā arī noslēpumainiem ezeriem. Latvijā ir 3922 ezeri, 2256 no tiem ir lielāki par vienu hektāru, bet sešpadsmit ezeru platība pārsniedz 1000 hektāru.

Kaņiera, Lielauces un Gulbju ezeru, kā arī Tērvetes ūdenskrātuvi apsaimnieko AS “Latvijas valsts meži” (LVM), bet daudzu mazu ezeriņu krastos atrodamas LVM labiekārtotas atpūtas vietas, gatavas uzņemt dabas mīļotājus, aktīvās atpūtas entuziasus un makšķerniekus.

LVM ūdenskrātuvēs jau vairākus gadus norit mammadaba atklātais čempionāts spinningošanā – tiek vērtēti lomu rekordi, kas noķerti un saudzīgi atlaisti. 2017. gadā Kaņiera ezerā uzstādīts rekords – noķerta 1,16 metrus gara līdaka, kas fiksēta un atlaista atpakaļ. Arī karpu makšķernieki sākuši sekot atlaišanas principam un savam patēriņam patur mazākās – divus līdz piecus kilogramus smagās karpas, bet lielākās atlaiž atpakaļ ezerā.

LVM apsaimniekotajos ezeros dabas mīļotājiem atļauts iepazīt arī zemūdens pasauli, taču niršanas entuziastiem par savām aktivitātēm jāinformē ezeru uzraugi. Savukārt zemūdens medības saskaņā ar licencētās makšķerēšanas nolikumu atļautas Lielauces un Kaņiera ezeros.

Ne asakas!

Noderīgi:

Idejas atpūtai dabā atrodamas arī tīmeklī:
www.mammadaba.lv/objekti/aktivitates

Čivini: @mammadaba

Cienīt

plēsīgās zivis

**atlaid
mammu!**

Gan vasarā, gan ziemā pie ūdenskrātuvēm mēnāms ne viens vien makšķernieks, un šķiet, ka šī hobija cienītāju kļūst arvien vairāk. Pēdējo divdesmit gadu laikā, attīstoties zivju uzmeklēšanas tehnoloģijām, Latvijā zivju ķeršanas azarts gājis plašumā, jūtami ietekmējot plēsīgo zivju populāciju. Kādreiz vairākums makšķernieku izmantoja sliekas un citas dabiskas ēsmas, tagad lielākā daļa ir spinningotāji jeb plēsīgo un ceļotāzivju ķērāji. Tādēļ makšķerēšanas entuziastam Matīsam Ābiķim radās ideja veicināt saudzīgu makšķerēšanu un AS “Latvijas valsts meži” paspārnē tapa projekts “atlaid mammu!”.

Makšķernieku saime ir plaša

Mūsdienās zinoša copmaņa rokās spinings ir medīgs rīks, kas ļauj piemānīt arī pasīvas plēsīgās zivis. Latvijas ūdeņos ir ļoti daudz plēsīgo zivju mazuļu, bet, līdzko līdakas sasniedz lomam atļauto mēru, 50 centimetrus, šo zivju skaits strauji sarūk. Tie makšķernieki, kas līdakās saredz tikai ledusskapja papildinājumu, vienkārši nejauj zivīm izaugt līdz trofejas izmēram. Ja zivis nevar izaugt, cieš nākamais metiens, jo tikai lielās „mammās” ir tās, kas nākamo paaudzi nodrošina ar ģenētisku konkurētspēju zemūdens pasaulē, turklāt makšķernieku noķertās trofejzivis no četrus kilogramu un lielāka svara galvenokārt ir tieši līdaku mammas. “Makšķernieki grib lielās zivis ķert katru gadu, bet kilogramu smags asaris izaug desmit gados,” skaidro Matīss.

Aktīvo copmaņu kopiena valstī tiek lēsta apmēram 100 000 cilvēku kopskaitā, taču tajā ietilpst gan “svētdienas makšķernieki”, gan tie, kas nopērk makšķerēšanas karti, bet aizbrauc pie dabas atpūsties kopā ar draugiem vai ģimeni, un makšķeri paņēmuši līdzīgi kā no iespējamām brīvā laika pavadīšanas aktivitātēm.

“atlaid mammu!” aizsākās LVM apsaimniekotajos ezeros – Kaņiera, Lielauces, Gulbju ezerā un Tērvetes ūdenskrātuvē. 2018. gada sezonā tiem pievienojās arī Alūksnes, Babītes un Burtnieku ezers, kā arī Sedas dīķi. Tagad arī šajās ūdenstilpēs, līdzīgi kā LVM apsaimniekotajās, pieejamas zivju mērīšanas siles.

Lepojies ar prasmēm, nevis gaļu

Makšķernieks, piedaloties “atlaid mammu!” konkursā un noķerot lielas zivis, tās nofotografē “atlaid mammu!” mērīšanas silē un atlaiž atpakaļ. Tādējādi godkāre ir apmierināta, bet zivs – sveika un vesela. Pateicoties akcijai “atlaid mammu!”, divu sezonu laikā ir izveidojusies aptuveni 100 cilvēku liela videi draudzīgu makšķernieku kopiena. Atkarībā no noķertās zivs izmēra lielāko lomu īpašnieki saņem zelta, sudraba vai bronzas goda makšķernieka nozīmīti un vērtīgas balvas no akcijas atbalstītājiem. Konkurss attiecas ne tikai uz līdakām, bet uz visām plēsīgajām zivīm, jo jebkurš “atlaid mammu!” praktizētājs lielākajā daļā gadījumu ir spinningotājs, tāpat viņa makšķerei var pieķerties arī asari un zandarti - “atlaid mammu!” aicina saudzēt arī tos.

Noderīgi!

Datus par akcijas ietvaros noķertajām zivīm var iesniegt, aizpildot anketu vietnē www.mammadaba.lv, pievienojot foto un video materiālus, kā arī "atlaid mammu!" mājaslapā www.atlaidmammu.lv

Atelpa no

ikdienas **kņadas**

Rīga – 196 km
 Valmiera – 132 km
 Rēzekne – 80 km

LVM atpūtas un tūrisma centrs

“Ezernieki”

“Ezernieki”, Indrānu pagasts, Lubānas novads

Salas ezers

Platība: 8,1 hektāri

Vidējais dziļums: 3,2 metri

☎ 26671421, 26666090

Ikvienam, kas ar dabu ir uz "tu", laiku pa laikam nepieciešams izbaudīt vasariņas peldes un pavizināties laivā, piedzīvot klātienē saules lēktus un rietus, vērot putnus un dzīvniekus, vakarēt pie ugunskura, izstaigāt meža takas vai doties garākos dabas braucienos ar velosipēdu – tas viss pieejams "Ezerniekos". Īpaši aprīkotā atpūtas vietā iespējams piestāt atpūtniekiem, kas ceļo ar kemperi, bet dabas draugiem, kas tās klātbūtni grib baudīt, nakšņojot zem klajas debess, pieejamas telšu vietas un ir iespēja izmantot viesu nama dušas, labiekārtotu virtuvi, elektrības un interneta pieslēgumu.

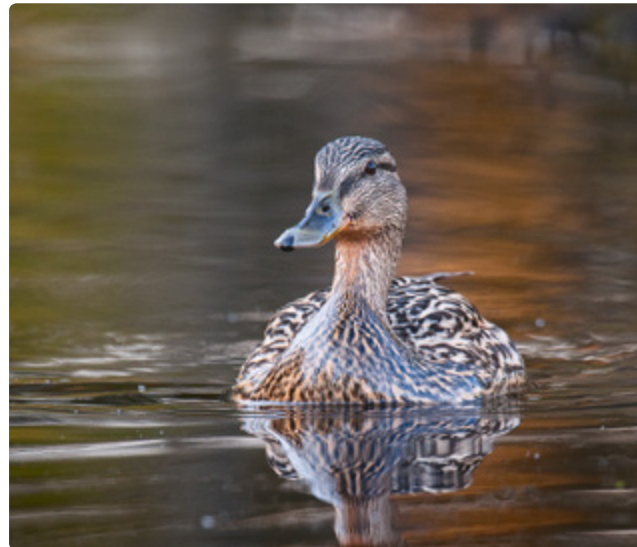
Makšķerēšanas entuziasti var izmēģināt zivju ķeršanas veiksmi līdzās viesu namam esošajā Salas ezerā, kuram blakus ar apaļo, gleznaino saliņu vidū dabas lieguma "Kapu ezers" teritorijā atrodas Kapu ezers, tuvākajā apkārtnē saukts arī par Kāpu, bet visbiežāk par Visagala ezeru, starp citu, tā mēdz saukt visu šo pusi un dažkārt arī Salas ezeru. Savukārt romantiski noskaņotajiem patiks izstaigāt klusos mežus un pļavas, bet augu valsts pazinējiem – atrast gludsporu ezereņu un lobēliju audzes, šaurlapu un zālainās ežgalvītes. Pēc aktīvi pavadītas dienas ir lieliski izkarsēties pirtī, nopeldēties ezerā un pie kamīna vai ugunskura dalīties piedzīvojumu stāstos ar ģimeni, draugiem vai kolēģiem.

Ko apskatīt tuvumā?

Netālu, Ošupes pagastā "Liepsalās", atrodas brīvdabas piemiņas memoriāls Latvijas nacionālā karaspēka pirmajam virspavēlniekam pulkvedim Oskaram Kalpakam (1882–1919), atjaunotas viņa bijušās dzimtas sētas ēkas, bet Visagala kapos pulkvedis ir apglabāts. Kapa pieminekļa autors ir tēlnieks Kārlis Zāle.

Turpat Indrānu pagasta Meirānos operdziedātāja Jāņa Zābera muzejs "Vecais ceplis", kā arī Meirānu kanāla slūžas.

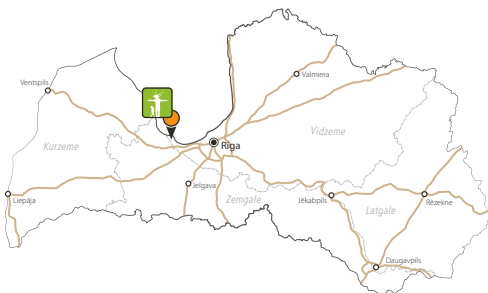
Pusstundas braucienā no "Ezerniekiem" atrodas Lubāns, nedaudz tālāk – Tīrumnieku purva taka.

Līdaku

paradīze

Rīga – 44 km
Ventspils – 150 km
Jelgava – 50 km

Latvijas valsts mežu

Kaņiera ezera laivu bāze

Lapmežciema pagasts, Engures novads

Platība: 11,28 kvadrātkilometri
Vidējais dziļums: 0,6–1,8 metri

 29253514

Kaņiera ezers ir putnu un zivju krājumu ziņā viens no bagātākajiem ezeriem Latvijā. Tā ir iecienīta makšķernieku un putnu vērotāju vieta. Visbiežāk makšķerētā zivs šeit ir līdaka, daudzi makšķernieki Kaņieri sauc pat par līdaku paradīzi. Lielākā pēdējos gados noķertā zaļsvārce svēra 11,7 kg. Populāri lomi Kaņiera ezerā ir arī līnis, rauda, rudulis, breksis, karūsa, sudrabkarūsa un asaris. Ezera zivju krājumi katru gadu tiek papildināti ne tikai mākslīgi, bet arī ļaujot zivīm ienākt no jūras, ar slūžu palīdzību atverot zivju ceļu. Kaņierī atrodas labiekārtota un moderna laivu bāze, kurā var iznomāt vairāk nekā 40 laivas.

Var manīt arī retas putnu sugas

Kaņiera ezers ir lieliska putnu vērošanas vieta, jo tā krastos ligzdo daudz dažādu sugu putnu. Kaņieris ir nozīmīgs arī tūkstošiem caurceļojošo ūdensputnu, kas ezeru izmanto par barošanās un atpūtas vietu ceļā uz savām ligzdošanas vietām tālāk ziemeļos. Ezerā sastopamas arī retas un īpaši aizsargājamās putnu sugas. Ūdenstilpes krastos ir trīs putnu vērošanas torņi, uz kuriem ved plats grants ceļš. Daudz meža sugu var novērot arī ceļa tuvumā vai no tālākā putnu vērošana torņa ezera dienvidrietumu malā. Uz šo torņi ved laipa cauri dumbbrājam, kas paver iespēju iepazīt virkni meža putnu.

“Pirms pāris gadiem ar kolēģi tur vedām skolēnu grupu putnos un turpat no dumbbrāja laipas saklausījām dziedam, un arī novērojām Latvijā reto sārtaļvīti. Tas, tāpat kā mūsu zemē biežāk sastopamais zeltgaļvītis, ir mazākais Latvijas un Eiropas putns, kas sver tikai 5 līdz 6 gramus,” stāsta putnu vērotājs un Latvijas Putnu fonda vadītājs Kaspars Funts. Viņš zina teikt, ka Kaņiera ezerā citiem putnotājiem izdevies novērot sevišķi lielus retumus – 2002. gada 22. augustā ezerā novērots brūnais ibiss, bet 2012. gada 17. septembrī – mazais baltais gārnis.

No Kaņiera ezera torņiem un krastiem regulāri var novērot arī plēsīgos putnus. Piemēram, jūras ērgļus, kas ligzdo apkaimē un ezerā medī ūdensputnus. Putnošanas piedzīvojumā uz Kaņiera ezeru doties kādu brīdi pirms saulrieta ir jo īpaši aizraujoši! Klusā maija naktī var saklausīt lielo dumpi vai dumbrcāli, bet rudenī no pilskalna laipas var papētīt raibo bridējputnu kompāniju. Ja laimējas redzēt, kā Kaņierī iet gulbji, to nevar aizmirst visu mūžu.

Noderīgi!

Rezervē laivu atpūtai LVM Kaņiera ezerā!
www.mammadaba.lv/objekti/top-12/kaniera-ezers

Purva

lolotais

Latvijas valsts mežu

Lielauces ezers

Lielauces pagasts, Auces novads

Platība: 372 hektāri

Vidējais dziļums: 1,5–3,5 metri

Nezinātājam Lielauces ezers šķiet visai nepieejams, jo to no visām pusēm ieskauj Vīķu purvs. Kādreiz gan ezers esot gulējis turpat pie lepnās Lielauces pils kāpnēm, kas balta un skaista, ampīra stilā ar manierīga klasicisma elementiem būvēta, jau kopš 19. gs. vidus paceļas ezera krastā.

Rīga – 109 km

Ventspils – 151 km

Jēkabpils – 238 km

☎ 26556771

Bet ūdens palēnām atkāpies no pils, nu jau ap ezeru izveidojusies 1,2 km plata purva josla, pār kuru uzbūvētas dēļu laipas aizved pie Lielauces ezera malas. Seklajam un dūņainajam ezeram jaunus ūdeņus piegādā Dūņupe, bet prom, cik nu slūžas ļauj, aiznes Auces upe. Purvainos ezera krastus ļoti iecienījuši putni – te no putnu vērošanas torņa var mēģināt ieraudzīt gan virs ezera medījošo zivjērgli, gan migrējošo sējas zosi, gan šeit ligzdojošos ūdensputnus un citas vismaz 24 Latvijas vai ES līmenī par nozīmīgām atzītas putnu sugas.

Lielauces ezeram nav baltu smilšu pludmales, taču tas nenozīmē, ka tam nav sava cienītāju pulka. Ir, un kā vēl! Lielauces līdakas makšķerniekiem ir gana iekārojamas, nemaz jau nerunājot par slavenajiem asariem, kuru dēļ arī ziemā ezers netiek aizmirsts. Netrūkst ezerā arī citu zivju sugu, makšķerniekiem uz āķa var gadīties arī līnis, rauda, rudulis, plicis, vēdzele, plaudis, karūsa, ālants, sapals, zutis vai pat vēzis. Turklāt katru gadu zivju krājumi vēl tiek papildināti ar vismaz 150 tūkstošiem zivju mazuļu, kas drīz vien izaug par iekārojamiem lomiem. Ezerā organizēta licencēta makšķerēšana.

Ezera krastā ir izveidota atpūtas vieta un LVM laivu bāze, kurā var iznomāt vairāk nekā piecpadsmit laivu. Makšķernieki un citi ūdens atpūtas cienītāji var baudīt aizraujošus saulrietus un saullēktus, nakšņojot kādā no četrām peldošajām mājiņām.

Nokert lielo

Tērvetes zivi

Rīga – 70 km
Ventspils – 184 km
Rēzekne – 299 km

Latvijas valsts mežu

Tērvetes ūdenskrātuve

"Tērvetes sils", Tērvetes pagasts, Tērvetes novads

Platība: 70 hektāri
Vidējais dziļums: 1,5–3 metri

☎ 26115333 @ tervete@lvm.lv

Tērvetes ūdenskrātuve, kuru vietējie mēdz saukt arī par Gulbju ezeru, izveidojusies pavisam nesen – 1980. gadā, uzpludinot Tērvetes upītes zemās pļavas. Ūdenskrātuvi ierobežo 2,3 km garš dambis, uz kura uzbūvēti koka namiņi atpūtai, putnu vērošanas tornis, iekārtotas ugunsкура vietas, salikti galdi un soli. Aktivās atpūtas tīkotāji var iznomāt laivu vai ūdens velosipēdu izbraucienam pa ezeru, sarīkot volejbola vai basketbola maču, kā arī doties garākā pastaigā vai pārbraucienā ar velosipēdu pa tuvējo apkārtni. Blakus laivu bāzei ir labiekārtota servisa māja ar dušām, virtuvīti un iespējām izmazgāt veļu.

Makšķernieki nepaguruši slavē Tērvetes ūdenskrātuvi un tās bagātību – karpas, kuru krājumi tiek papildināti ik gadu. Astoņus kilogramus smagas karpas copmaņi te velk laiku pa laikam, bet ūdenskrātuves rekords ir 12 kilogramu smaga karpu mamma. Taču te mīt vēl daudz citu zivju sugu: līdakas, asari, plauži, līņi, karūsas un raudas. Tērvetes ūdenskrātuvē ir noķerti pat 1,5 kilogramus smagi asari un 10 kilogramu smagas līdakas. Makšķernieki var iznomāt laivas, kā arī gar vienu ūdenskrātuves krastu te izbūvētas vairāk nekā divdesmit laipas – tas dod iespēju makšķerēt ne vien individuāli, bet arī rīkot sacensības. Arī ziemā Tērvetes ūdenskrātuves ledus vilina zemledus makšķerniekus.

Par paradīzi šo vietu sauc arī putnu vērotāji. Ezerā izveidotas trīs salas, kuras iemīljojuši ūdensputni. Uz vienas no saliņām atrodas putnu vērotāju namiņš, lai ērti varētu gaidīt ierodamies ūdensstrazdus, melnās dzilnas, vakarlēpjus, zivju ērgļus un bikšaino apogu, kurš iekļauts Eiropas reto putnu sarakstā. Salās ligzdo pīles, gulbji. Fantastiski daudz gulbju ezerā krāj spēkus pirms aizlidošanas, tādējādi attaisnojot vietējo doto nosaukumu Gulbju ezers.

2018. gada vasaras otrajā pusē Tērvetes ūdenskrātuves atpūtas zonu sagaida patīkami jaunumi – sešas Koku rūķu mājiņas aicinās baudīt naktsmieru vairākus metrus virs zemes, savukārt desmit Dūņu rūķu mājiņas atradīsies uz dambja un būs būvētas kuģa formā ar lieliem logiem, kuros pirmie saules stari modinās gulētājus, aicinot doties piedzīvojumos. Iemītniekus gaidīs arī piecas Zemes rūķu mājiņas, kas izbūvētas kā hobitu alas un varēs uzņemt atpūtniekus visa gada garumā. Mājiņas būs aprīkotas ar visām ērtībām, un katra no tām varēs uzņemt līdz pieciem viesiem.

Noderīgi!

Dodoties makšķerēt uz Tērvetes ūdenskrātuvi, var ņemt līdzī visu ģimeni un pa ceļam iegriezties Latvijas valsts mežu dabas parkā Tērvetē, lai paviesotos arī Pasaku un Rūķišu mežā, atrakciju laukumā un sastapt dzīvus pasaku tēlus.
www.mammadaba.lv/tervetes-dabas-parks

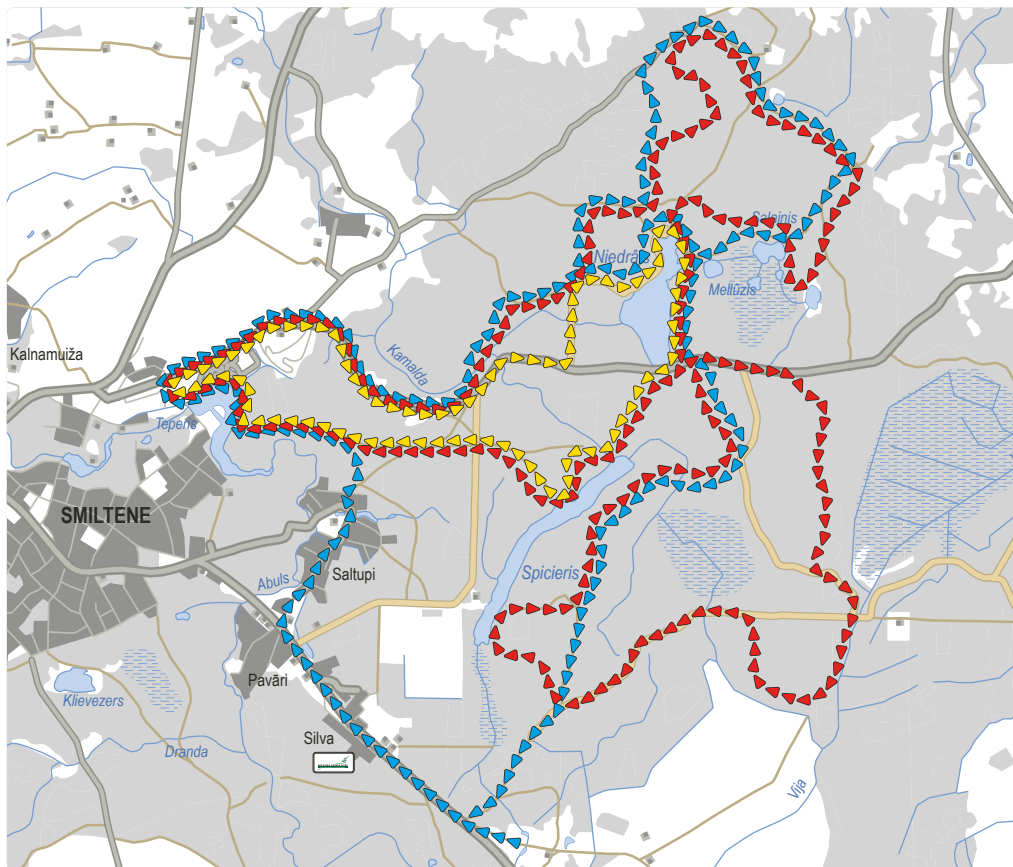
Gar Niedrāja ezeru

Smiltene, Smiltenes novads

Rīga – 128 km
Valmiera – 35 km
Rēzekne – 152 km

Smiltene un tās apkārtnē ir viena no Vidzemes gleznainākajām vietām, kuras bagātīgajā reljefā mijas kalnaini apvidi ar līdzenumiem, mežiem un ezeriem. Koku paēnā dusošais Niedrāja ezers ir viena no iecienītākajām atpūtas vietām Smiltene tuvumā. Tas atrodas vien piecu kilometru attālumā no Smiltene centra, tajā ir dzidrs un tīrs ūdens, tādēļ tā krastos netrūkst atpūtnieku – te labprāt laiku pavada gan smiltenieši, gan pilsētas un apkaimes viesi. Pie peldvietām var nokļūt pa ērti piebraucamiem ceļiem, kas vijas cauri skaidam, ogām un sēnēm bagātam mežam.

Smiltenes apkārtnes ērti izbraucamie ceļi, kā arī kalnainie, smilšainie un vietām pat purvainie meža ceļiņi ir piemēroti gan mierīgai braukšanai ar velosipēdu, gan sportiskiem treniņiem un sacensībām. Tāpēc Smiltēnē un tās apkārtnē izveidotas marķētas dažādu garumu un sarežģītības pakāpes velotakas, kas ved gar interesantām apskates un atpūtas vietām. Velotaku shēmas aplūkojamas informatīvos standos. Viegļākā un arī īsākā trase gan kartē, gan dabā ir marķēta dzeltenā krāsā. Šī velotaka ir veicama jebkuram cilvēkam, kurš prot braukt ar divriteni. Trases garums apmēram 10 kilometru. Vidējas grūtības trase, kuras garums ir apmēram 20 kilometru, apzīmēta zilā krāsā un to var veikt braucēji ar nelielu pieredzi. Paaugstinātas grūtības jeb sporta brauciena velo trase apzīmēta sarkanā krāsā – veicama braucējiem ar kalnu divriteņiem, kuriem ir pieredze sporta braucienos. Šī ir arī garākā velotaka – 32 kilometri.

Šīs takas ir piemērotas arī nūjošanai pavasara, vasaras un rudens mēnešos, bet ziemā – slēpošanai.

Noderīgi!

Iepazīsti arī citas atpūtas vietas Smiltēnē tuvumā, skati www.mammadabakarte.lv

Pozitīvā

atkarība

Intars Rešetins,

aktieris

“Makšķerēšanu par nopietnu aizraušanos varu saukt pēdējos septiņus gadus. Pilsētniekam, kura ikdienas grafiks ir saspringts, makšķerēšana ir iespēja sajūst dabu, vērot gadalaiku maiņu, piedzīvot dažādus laikapstākļus un nokļūt negaidītos piedzīvojumos. Labprāt uz copi dodos draugu kompānijā vai ņemu līdzi sievu, taču mēdzu izbaidīt zivju ķeršanas azartu arī vienatnē – izvēdināt galvu no ikdienas.”

Redzēt, kā mostas daba

“Mani vecvecāki nāk no Rūjienas puses. Atceros stāstus par to, kā viņi jaunībā divatā esot braukuši uz Burtnieka ezeru makšķerēt. Bērniībā man tika uzdāvināta makšķerīte, un tad mēs kopā ar draugiem Rūjas upē ķērām raudiņas un grunduļus. Pēc tam 20 gadus vispār nebiju makšķeri rokā turējis. Taču pirms septiņiem gadiem, jeb, kā makšķernieki saka – pirms septiņām sezonām, maijā ar sieviņu un meitu aizbraucām ciemos pie drauga uz dzimšanas dienas svinību vietu Jelgavā, kas atrodos pie lecavas upes, kur tā savienota ar diviem dīķiem. Svinības, zaļumi, pavasaris... Viss skaisti. Un tad kāds izteica priekšlikumu aiziet pamakšķerēt. Ne man makšķere līdzi, ne es vispār zināju, kā izskatās spiniņš... Vēl iesmēju, ka sanāks tikai varžu baidīšana, un vieglāk kārotās zivis nopirkt tirgū. Tā nu laiks gāja, neviena zivs viņiem tiešām neķērās, un es arī izlēmu izmēģināt spēkus,” atceras Intars. Draugi parādīja, kā rīkoties ar spoli, jo tādu, kā lieto makšķernieki mūsdienās, viņš nebija redzējis, bērniībā makšķerējot izmantoja gluži citādu. Un pirmajā metienā pieķērās 250-300 gramus asaris!

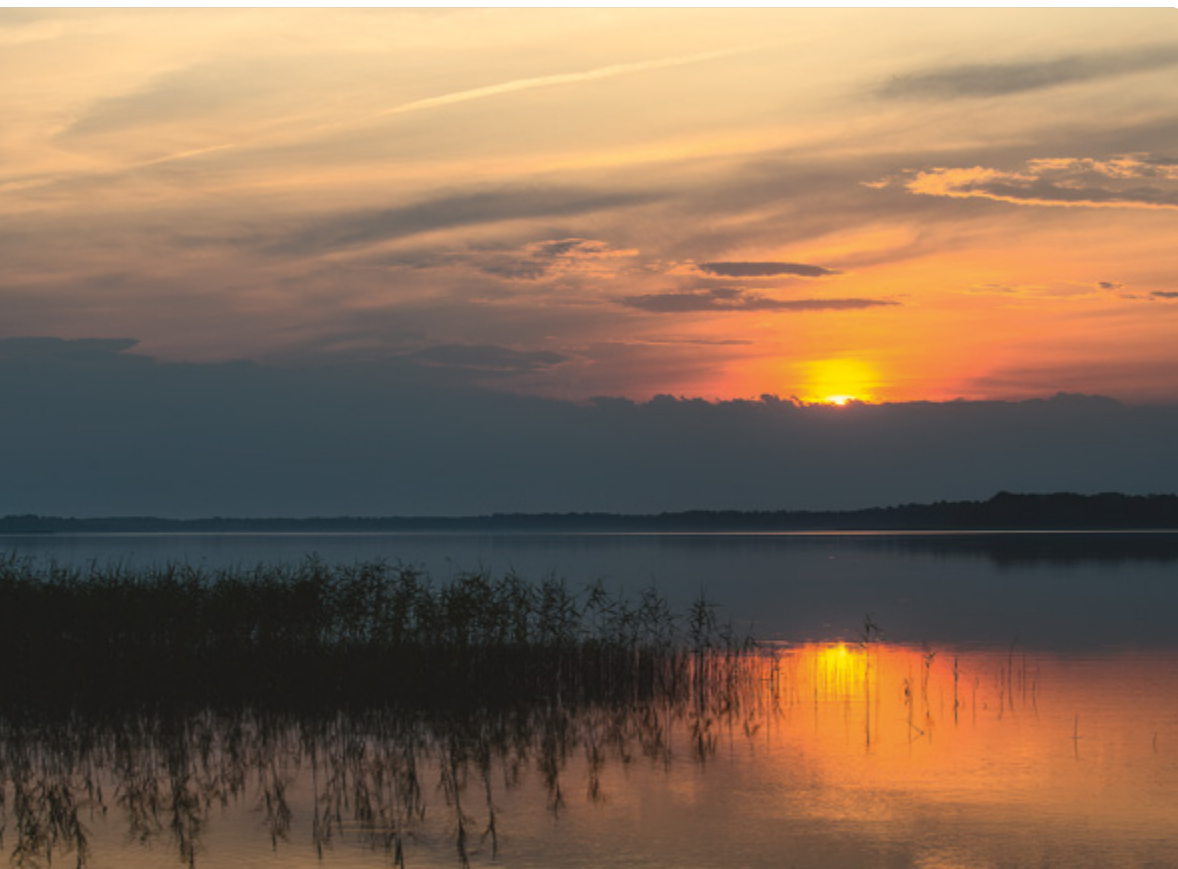

“Es nodomāju: tas ir tik vienkārši! Izlēmu, ka arī man jāpievēršas makšķerēšanai, lai gan, atklāti sakot, pirmajā aizraušanās gadā neko jēdzīgu nenokēru. Biju sapircis visādu nevajadzīgus mānekļus, vizuļus, jo sākumā neko nesapratu, kas ir noderīgs un kas – nav. Lielākoties tā nauda bija izmesta vējā,” atzīst aktieris. Pirmajā sezonā esot izvilcis vien pāris asarus, bet neesot pievārējis nevienu līdaku, par kuras noķeršanu sapņo katrs makšķernieks. Intars atzīst, ka makšķerēšana ir sevis restartēšanas veids, kas nav dārgs hobijs, bet sagādā baudu, turklāt nav mazsvarīga arī iespēja būt dabā – izjust vasaras lietu, kas izmērcē, klausīties putnu treļļus, varžu korus. Būt klāt un redzēt, kā pamostas daba!

Zivi jāprot piemānīt

Neskatoties uz ne pārāk veiksmīgajiem lomiem pirmajā sezonā, makšķerēšanu pie malas Intars nemeta, un drīz vien kolēģa sievastēvs viņu ar zivju ķeršanas azartu esot “aplīpinājis” pavisam. Viņš ir valmierietis un pazīst Burtnieku ezeru kā savu kabatu. Tur aktieris noķēra savu pirmo līdaku, un tad jau āķis bija dziļi lūpā – sapratis, kā vajag darīt, kāpēc un kur vislabāk ķersies. “Makšķerēšana ir vesela zinātne. Tā ir atpūta, bet vienlaikus arī jāskatās, no kuras puses pūš vējš, kādi ir laikapstākļi. Visi parametri ir jāņem vērā, jo to zivi piemānīt nav nemaz tik viegli. Zivs grib ēst, bet ne vienmēr zinu, kuru mānekļa krāsu tā šodien vēlas, ne vienmēr zinu, kur tieši tā ir. Kamēr šīs iemaņas apgūst un saprot zivs uzvedības principus, paiet zināms laiks, ar to jārēķinās,” skaidro aktieris.

Bez piedzīvojumiem neiztikt

Intars uzskata – makšķerēšana ir laiks sev, kad var sakārtot domas, aizbēgt no ikdienas. Viņš smejas, ka pēc dabas esot bailīgs, tāpēc parasti makšķerēt dodas kompānijā, bet ir reizes, kad brauc uz copi arī viens. Lai cik relaksējoša un mierīga nodarbe makšķerēšana varētu šķist, piedzīvojumu netrūkst. “Biju kopā ar sievu aizbraucis uz Sedas dīķiem. Starp citu, tieši tur uzstādīju savu rekordu – noķēru piecus kilogramus smagu līdaku. Aizbraucam, lietus nolijis, ir skaisti. Ņemu laivu, lieku kāju, lai kāptu iekšā, un ieraugu, ka 20 centimetru attālumā no manis atrodas odze. Tad apjautu, ka māku arī lidot – aizlēcu no tās vietas divus metrus noteikti! Skrēju pēc aira, jo man taču tā odze ir jānosit. Kas es par veci, ka nevaru čūsku nosist un ja vēl sieviete blakus! Bet kamēr meklēju airi, čūska, protams, bija aizbēgusi,” atceras Intars.

Intara receptes

Intaram Rešetinam īpašas zivs pagatavošanas receptes neesot, zaļumus, spēcīgas garšvielas viņš zivij nepievieno, jo gribas izbaudīt tās specifisko garšu, tādēļ pietiek vien ar sāli, pipariem, laima vai citrona sulu. Parasti viņš zivis gatavo cepeškrāsnī, bet par labāko veidu, kā baudīt svaigi ķertu lomu, uzskata tā pagatavošanu uz ugunsкура. Draugu lokā pie dabas zem zvaigžņotas debess – zivju zupa tad garšo visbrīnišķīgāk!

Kopīgas makšķerēšanas tradīciju viņš cenšas ieviest arī savā ģimenē un dažkārt pie dabas dodas kopā ne tikai ar sievu, bet arī abām meitām. “Es mēģinu viņas iesaistīt un parādīt, kāda ir tēta hobija pasaule un ka ir forši atpūsties pie dabas. Gribas iekost sev elkonī, ka mani bērni vēl nezina, kā ir braukt ar laivām, nakšņot teltīs un uz ugunsкура vārīt zupu. To kaut kā esam iekavējuši, bet man ir plāns atgūt nokavēto, un drīzumā to realizēšu,” atklāj aktieris.

Ar cieņu pret dabu

Uz jautājumu, vai viņam ir slepenas veiksmīgo lomu vietas, Intars atbild ar neizpratni: “Vai dieniņ, kāpēc ir jābūt slepenām? Vietu un zivju ir tik daudz! Jābūt prasmei tās noķert. Ir brīnišķīgais Burtnieku ezers, kas man ir ļoti mīļš, no turienes bez zivīm nekad nesmu atgriezies. Šad tad braucu arī uz Sedas purva dīķiem, uz Augstrozes Lielezeru. Tepat Pierīgā – uz Lielupi, Babīti.”

Esot makšķernieku kompānijās, kas aicina pievienoties un atklāt jaunas zivju vietas, bet laika trūkuma dēļ esot grūti visur izrauties. Intaram gribētos kādreiz doties uz lašiem, pavasarī taimiņus paķert. “Licence gan obligāti jānopērk. Ar marodierismu nenodarbojos un neatbalstu,” aicina aktieris. Viņš arī ievērojis, ka makšķernieki mēdz būt diezgan lieli suški, kas copes vietās atstāj dražu. Intars tad piestāj, kāpj ārā no laivas un satīra. Esot bijušas reizes, kad pielasa divus pilnus maisus ar atkritumiem, ko atstājuši citi.

Prieks sacensties

Intars uzslavē akciju “atlaid mammu!”, pašam gan lielākā mamma ir bijusi piecus kilogramus smaga līdaka. To viņš paturējis sev – iztīrījis un aizvedis tēvam. Parasti lielākās Intara noķertās zivis ir bijušas divarpus, trīs kilogramus smagas. Lielām zivīm, viņaprāt, jāpaliek ezerā un jāražo mazuļi. Īpašas lomu un rekordu tabulas vai mapes datorā, atšķirībā no daudziem citiem makšķerniekiem, Intars netaisa un noķerto zivju parametrus nefiksē. Atceras tikai lielākos lomu un sacenšas ar draugiem, kolēģiem. Piemēram, aktieris Gints Grāvelis Babītes ezerā esot noķēris apmēram septiņus kilogramus smagu līdaku. Un Intaram griboties kolēģi pārspēt!

Bērzs ir otra izplatītākā koku suga Latvijā un aizņem **28,5%** mežu

Lielākajam bērzam Latvijā ir **4,34 metrus resns stumbrs**, tas atrodas Valkas novada Vijiema pagastā

Bērzs ir viena no visātrāk izaudzējamām koku sugām, un jau **40–70 gados bērzu audze ir nobriedusi ciršanai**

Bērza koksni plaši lieto **saplākšņa ražošanā**. To savukārt lieto mēbeļu rūpniecībā, celtniecībā, mašīnbūvē un kuģu būvniecībā

Bērziņš

Bērziņš un Bērziņa ir **populārākie uzvārdi Latvijā**

Bērza tāss deg pat tad, ja tā ir mitra, tāpēc to bieži lieto iekuram

Bērzs elpo caur tumšajām šķērsvitrām uz baltās tāss

Latvju dainās dažādās vārdformās bērzs ir pieminēts aptuveni **900 reizi**

Bērzs

Bērzu sulas tek pavasarī aptuveni trīs nedēļas

Vidēji no viena bērza **dienā var iztecināt 5 litrus sulas**.

Ir arī bērzi «čempioni», no kuriem iztek pat 20 litru sulas dienā

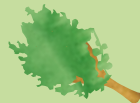

Latvijas teritorijā sastopami divu vietējo sugu bērzi – **kārpainais jeb āra** un **pūkainais jeb purva**

Latvijas Sarkanajā grāmatā ir ierakstīts **pundurbērzs** - (krūms, sasniedz 0,3–1 m augstumu) un **zemais bērzs** (krūms, sasniedz 1–2 m augstumu)

Tautasdziesmās bērzu izmanto nevienlīdzības atspoguļošanai, kur purva bērzs iepretim āra bērzam vai ozolam **apzīmē marginālu sociālo stāvokli**

Ja kāds tēls folklorā griež slotas no kāda cita koka, nevis bērza, ar to tiek norādīts, ka tas nerikojas **atbilstoši dabiskajai lietu kārtībai**